

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 17-02-2021
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 2007933
Dok. nr.: 1602265

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 10. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 97 (L 134 – Forslag til lov om epidemier (epidemiloven)) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 97:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 12/2-21 fra Alzheimerforeningen, jf. L 134 – bilag 13, og redegøre for, om ministeren vil lade lovforslagets §§ 29 og 30 blive omfattet af Ankenævnet for Epidemilovens kompetence, så afgørelser om besøgsrestriktioner på f.eks. plejehjem kan påklages til ankenævnet, og i benægtende fald vil ministeren da redegøre herfor?”

Svar:

Efter det foreslåede § 29, stk. 1, kan Styrelsen for Patientsikkerhed påbyde kommunalbestyrelsen for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af kommunale plejehjem, plejeboliger, aflastningspladser, anbringelsessteder, botilbud og lignende og private alternativer dertil beliggende i den pågældende kommune.

Sundhedsministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte regler om, at Styrelsen for Patientsikkerheds påbud til kommunalbestyrelser om at fastsætte restriktioner eller forbud, skal kunne påklages til det foreslåede ankenævn (Ankenævnet for Epidemiloven).

Det skyldes dels, at påbud om at fastsætte restriktioner eller forbud er rettet mod kommunalbestyrelsen som adressat og ikke den enkelte beboer, dels at påbud om restriktioner og forbud meddeles på baggrund en helhedsvurdering af smittetal, risiko for udbredelse af sygdommen m.v. i den pågældende kommune og på de omfattede institutioner. Der bør således efter ministeriets opfattelse være adgang til at fastsætte restriktioner for hele institutioner, herunder plejehjem, af hensyn til beskyttelsen af særligt sårbare personer, også selvom disse restriktioner påvirker personer, som ikke er i samme risikogrupper og derfor ikke umiddelbart har behov for samme beskyttelse. Af samme grund findes det ikke hensigtsmæssigt, at enkelte beboere skal kunne påklage afgørelser, som fastsættes af hensyn til en flerhed af beboere som helhed.

En beboer, som påvirkes af eller underlægges de restriktioner, som kommunalbestyrelsen fastsætter på baggrund af et påbud fra Styrelsen for Patientsikkerhed, vil efter ministeriets vurdering kunne rette henvendelse til Styrelsen for Patientsikkerhed, hvis vedkommende mener, at kommunalbestyrelsen ikke efterlever et sådant påbud eller i øvrigt ikke fastsætter restriktioner i overensstemmelse med påbuddet.

Efter lovforslagets § 30, 1. pkt., kan vedkommende minister efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler for hele eller dele af landet om restriktioner for

eller forbud mod adgangen til eller brugen af offentlige og private plejehjem, plejeboliger, aflastningspladser, anbringelsessteder, botilbud og lignende, sygehuse og klinikker eller lignende institutioner, hvor personer permanent eller midlertidigt har bopæl eller ophold.

Det vil efter forslaget være en betingelse for at fastsætte regler i medfør af bestemmelsen, at der foreligger en indstilling fra Epidemikommisionen, jf. den foreslåede § 8. Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere være omfattet af ordningen for parlamentarisk kontrol, jf. de foreslåede §§ 9 og 10. Det indebærer bl.a., at vedkommende minister vil skulle forelægge reglerne for et udvalg, som Folketinget forventes at nedsætte, sammen med en indstilling fra Epidemikommisionen om, hvorvidt reglerne bør udstedes, og at reglerne ikke vil kunne udstedes, hvis et flertal i folketingsudvalget udtaler sig imod.

Sundhedsministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt, at restriktioner og forbud, som måtte blive fastsat politisk af den pågældende minister i overensstemmelse med den foreslåede særlige ordning for parlamentarisk kontrol, underlægges en administrativ klageadgang.

Ministeriet skal endelig bemærke, at det aldrig har været hensigten, at regler, som måtte blive fastsat ved bekendtgørelse i medfør af loven, i sig selv skulle kunne påklages til ankenævnet.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Frederik Rechenback Enelund